

tager situationen alvorligt dér, hvor problemerne er, dér hvor der f.eks. er en stor samling af mange af etniske minoriteter koncentreret i boligområder.

Søren Søndergaard (EL):

I går kunne man i Jyllands-Posten læse et interview med hr. Peter Skaarup, hvor han forklarede, hvorfor vi i dag har den her diskussion om dansk kulturs udvikling i lyset af, hvad Dansk Folkeparti kalder den stigende islamisering. Vi rejser denne diskussion, fordi danskheden er under pres, forklarede hr. Peter Skaarup og hr. Poul Nødgaard til aviserne. Muslimerne respekterer ikke vores leveformer, særkrav. Koranen står over dansk lov, moskeer vil rejse sig overalt på centrale pladser. Vi er bekymrede, sagde de to, og det er der måske også grund til at være.

Vi i Enhedslisten kan da også godt sådan en gang imellem være bekymrede, men det er næppe nogen afsløring, at det ikke er af samme grund som Dansk Folkeparti.

Lad mig tage et eksempel: For nylig blev en af de der såkaldte udlændingeeksperter, som snart deltager i alle mulige programmer om indvandrerintegration, hevet ind i tv. Han mente, at man skulle lade udlændinge selv afgøre, om de ville slå deres børn. »Det er nu deres kultur«, sagde han, som i øvrigt selv er af tyrkisk oprindelse.

Se, det giver Enhedslisten grund til bekymring. For netop den indstilling er jo dybt reaktionær og bagstræberisk. Vi er imod bank af koner, lærlinge, soldater, mænd og børn naturligvis. Men den indstilling deles jo ikke af alle partier her i salen, f.eks. ikke forespørgerne. For et par år siden afskaffede vi forældrenes ret til at tæve deres børn, men Dansk Folkeparti ville ikke være med til at gøre det ulovligt med korpørlig afstraffelse af børn.

Se, det er jo skæbnens ironi, men i øvrigt helt logisk, at denne reaktionære indstilling hos Dansk Folkeparti til børneopdragelse har fundet en alliancepartner i reaktionære kredse blandt nogle af de udlændinge, vi har i Danmark.

Jeg nævner det her for at vise, at det ikke er indlysende, hvem der forsvarer dansk kultur, ligesom det heller ikke er indlysende, hvem der undergraver den. Og det er endnu mindre indlysende, hvad dansk kultur er: Er nøgenbadning ved danske strande f.eks. dansk kultur? Nogle danskere vil mene ja, andre vil mene nej.

Er kvindelige præster dansk folkekirkekultur? Nogle med vil mene nej, andre vil mene ja. Og man kan sikkert blive ved med at finde spørgsmål, som deler befolkningen. Og heldigvis for det. For der findes ikke en dansk kultur. Det har der aldrig gjort, og det kommer der forhåbentlig aldrig til at gøre. Vi lever ikke i en lukket verden – heldigvis.

Der findes mange kulturer i Danmark, og der foregår en kulturkamp mellem forskellige holdninger, liberale kontra autoritære, socialistiske kontra borgerlige, frisindede kontra åndelig forhudsforsnævring, men intet af det er specielt knyttet til en særlig dansk kontra en særlig fremmed kultur.

I Enhedslisten kæmper vi imod alle – alle – former for reaktionære kulturer og holdninger, hvad enten det er blandt danskere, blandt udlændinge, blandt danskere i udlandet eller blandt udlændinge i Danmark. Vores holdning er ikke et udtryk for dansk kultur. Den er udtryk for socialistisk politik i en multikulturel verden.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Ja, så havde vi igen nogle ordførere, der ikke var bekymret over udviklingen. Jo, der var nogle ting, Enhedslisten måske var bekymret for. Men det var i hvert fald ikke de samme, som Dansk Folkeparti er bekymret for.

Vi må så bare tage ad notam, at Enhedslisten lige så vel som Det Radikale Venstre ønsker, at denne her udvikling fortsætter uhindret, man ønsker ikke at gribe ind over for en situation, hvor der blev flertal af udlændinge i visse byråd, at der måske blev et flertal i Danmark, der støttede den muslimske tro i stedet for den kristne osv., osv.

Vi må bare konstatere og alle sammen vide, at sådan er Enhedslistens holdning. Ja, tværtimod ønsker man nok, at den udvikling hen imod det multietniske samfund skal gå endnu hurtigere, for hver eneste gang der er en debat om det her, så siger Enhedslisten jo, at regeringen er alt for stram i sine håndteringer af udlændingepolitikken.

Vil det sige, at det slet ikke bekymrer hr. Søren Søndergaard, når f.eks. talsmænd for muslimske danske friskoler siger: Danskerne er vantro? Dette ord bruger vi om alle, der ikke har den rette tro. En plus en er to, og alt andet er forkert. Vor forening ser gerne Danmark for-